

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/97/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119201103
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4119201103.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Olivera Kolenčíka a JUDr. Lýdie Gálisovej, v spore žalobcu: H+L LUŠŇÁK, spol., s.r.o., so sídlom Cabaj-Čápor 1048, IČO:34 103 210, zastúpený Advokátska kancelária KOTRUSZ-BENČÍK, s.r.o., so sídlom Štefánikova 57, Nitra, IČO: 47 237 252, proti žalovanému: L. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, Q., zast. JUDr. Július Goga, advokát so sídlom Štefánikova 47, Nitra, IČO: 34 041 419, o zaplatenie sumy 1749,65 eura s príslušenstvom, odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 17. mája 2022, č. k. 7C/9/2019-406, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 17. mája 2022, č. k. 7C/9/2019-406, pri právnom posúdení podľa § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 631 osa. 1, § 633 ods. 1, 2, § 634 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba OZ), § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej iba CSP), uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1749,65 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1749,65 eura od 28. 11. 2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (II. výrok).

2. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci smej, súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 01.02.2019, domáhal zaplatenia sumy 1749,65 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 28.11.2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe vzájomnej dohody došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo, na základe ktorej si žalovaný dňa 12.10.2018 v prevádzke žalobcu objednal prípravu a zorganizovanie oslavy, počet hostí bol dohodnutý na približne 85 ľudí, pričom požiadavkou žalovaného bolo, aby žalobca vykonal dielo v podobe poskytnutia priestorov, prípravných prác súvisiacich s organizáciou, dekoračné práce interiéru podľa zadaných požiadaviek, zabezpečenie nákupu surovín potrebných na prípravu občerstvenia a personálne zabezpečenie celého priebehu dohodnutej akcie. Zo strany žalobcu bolo umožnené žalovanému zabezpečiť si niektoré vlastné suroviny a to destilát, ktorý bol podávaný ako prípitok, a mäso dodané v surovom stave, všetky vyššie uvedené služby boli vykonané za odplatu vo výške obvyklej, a to podľa cenníkových cien, pričom vo vzťahu k dodaným plneniam žalovaným došlo k odpočítaniu nákladov, ktoré žalobca vynaložil na ich zabezpečenie od ceny dodaného plnenia. Hoci žalovaný niektoré suroviny dodal až na poslednú chvíľu, tieto pre neho na požadovaný spôsob

v daný deň pripravil. Dodanými surovinami žalobca ušetril náklady spojené s ich nákupom, avšak vynaložil náklady na ich spracovanie prípravu, doplnenie o prílohy, či ďalšie potrebné suroviny, ako aj na ich samotné servírovanie v rámci akcie a na zabezpečenie priebehu celej akcie. Žalovanému vyúčtoval poskytnuté služby, ktoré boli účtované podľa obvyklých cenníkových cien a uplatnil si nárok na zaplatenie ceny diela a to vystavením faktúry č. 2018187 zo dňa 13.11.2018 so splatnosťou dňa 27.11.2018 na sumu 2875,55 eura, v ktorej boli jednotlivé položky rozpísané s tým, že od výslednej sumy boli odpočítané náklady, ktoré ušetril na nákup surovín, ktoré žalovaný poskytol a navyše mu v rámci dobrých vzťahov poskytol ešte dodatočnú zľavu z takto určenej ceny diela vo výške 15% z celkovej ceny diela. Uvedeným spôsobom bola stanovená výsledná cena za dielo, ktorá predstavuje sumu vo výške 2875,55 eura. Žalovaný v lehote splatnosti faktúru neuhradil, preto bol opakovane telefonicky vyzývaný k úhrade faktúry, pričom uhradil len sumu 1125,90 eura, ktorá bola na účet žalobcu pripísaná dňa 23.11.2018, vo zvyšnej časti faktúra nebola doposiaľ uhradená. V danom prípade je žalovaný povinný zaplatiť sumu vo výške 1749,65 eura spolu s úrokom z omeškania, pričom dňa 04.12.2018 mu bola zaslaná aj predžalobná výzva, na ktorú žiadnym spôsobom nereagoval.

3. Súd poukázal najmä na to, že v konaní nebolo sporné, že v prevádzke žalobcu sa konala dňa 12.10.2018 akcia - narodeninová oslava pri príležitosti dožitia 30 rokov syna žalovaného a to pre 85 osôb, z toho jedno dieťa. Oslava začala o 18.00 hod a trvala do 5.00 hod. rána. Žalobca zabezpečil personál, pripravil priestory vrátane dekorácie podľa požiadaviek syna žalovaného, zabezpečil nákup potravín na občerstvenie, prípravu jedla, servírovanie a personálne zabezpečenie celej oslavy. Nebolo sporné ani to, že bola dohoda o tom, že je možné si doniesť vlastný destilát, mäso, pričom bola dodaná divina 13 kg, hydina v celku 7,5 kg, bravčové karé 3 kg, kuracie prsia 5,3 kg, údeniny: jaternice 6,5 kg, klobásy 9 kg a aperitív 3,4 l. V konaní bolo preukázané, že bola realizovaná výzdoba priestorov a slávnostné prestieranie, ako aj poskytnuté ubytovanie na jednu noc s raňajkami, a to konkrétne tri dvoj lôžkové izby. Sporným zostala skutočnosť, aká bola dohoda zmluvných strán o výške odplaty (ceny) za predmetnú akciu, resp. akým spôsobom sa dohodla cena za jedlá pripravené zo surovín dodaných žalobcovi. Súd mal v konaní za preukázané, že žalobca uzavrel zmluvu o dielo so žalovaným, ktorý bol objednávateľom oslavy narodenín syna žalovaného dňa 12.10.2018 v prevádzke žalobcu. Žalovaný čiastočne uhradil sumu 1125,90 eura z faktúry vyhotovenej žalobcom na sumu 2875,55 eura za zrealizovanie oslavy a po zohľadnení úhrady 1125,90 eura, zostatok dlžnej sumy predstavuje 1749,65 eura. Pokiaľ ide o výšku ceny diela, sporným v konaní bolo to, či si zmluvné strany dojednali odmenu za zrealizovanie oslavy dňa 12.10.2018, resp. či došlo k dohode o cene diela ako aj k spôsobu zúčtovania surovín dodaných zo strany žalovaného, ktorému zo strany žalobcu bolo umožnené dodať niektoré vlastné suroviny a to destilát, ktorý bol podávaný ako prípitok, mäso, koláče, víno, pagáče, zákusky. Do prevádzky žalobcu osobne doniesol syn žalovaného mäso divinu 13 kg, mäso hydinu v celku 7,5 kg, mäso bravčové 3 kg, kuracie prsia 5,3 kg, údeniny hurky a klobásy 6,5 kg a 9 kg, aperitív 3,4 l. V danom prípade nebolo sporné, že oslava sa uskutočnila dňa 12.10.2018 pre 85 ľudí, začiatok bol cca o 18.00 hod, a poslední hostia z oslavy odišli pred 05.00 hod. nasledujúceho dňa. V čase pred začiatkom oslavy personál žalobcu pripravil priestory podľa požiadaviek syna žalovaného, následne bola zabezpečená obsluha hostí a po skončení oslavy upratanie priestorov. Oslava začala prípitkom, predjedlo bryndzová nátierka počet 85 ks, 85 x 1,30 eur, hlavné jedlo - jelenie mäso na grile s dubákovou omáčkou, zeleninovou oblohou a ryža a americké zemiaky - počet 80, pre jedno dieťa kuracie nugetky s hranolkami, 4 x losos na grile s bylinkovým maslom, varené zemiaky, 3x kurací steak. Od 21.30 hod. bol pripravený švédsky stôl obsahujúci 20 porcií pečeného kuraťa, 20 porcií bravčových rezňov, 15 porcií kuracieho steaku, 20 porcií kuracieho gordon, pečené jaternice a klobásy, ako príloha k mäsu opekané zemiaky, plnka, ryža, chlieb, majonézový šalát, cestovinový šalát chlieb. Okrem toho sa podávalo nealko, káva, minerálka, citrónová voda v džbánoch, džúsy, coca cola, kofola, z alkoholických nápojov sa podávalo pivo čapované, nealkoholické a radler. Bola realizovaná výzdoba priestorov a slávnostné prestieranie. Žalovaný v konaní rozporoval, že v roku 2017, keď mal u žalobcu inú akciu a to dňa 15.12.2017, dodal tiež mäso a to divinu a za jeho pečenie a prípravu si žalobca účtoval cenu 2 eura, a teraz pri akcii zo dňa 12.10.2018 si účtoval sumu 11 eur na porciu, t.j. spolu 880 eur z ktorej odpočítal sumu 221 eur. Žalovaný tvrdil, že ani v roku 2017 sa v rámci objednávania nedohodla cena. Prevádzkarka žalobcu I.. B. vo výpovedi tvrdila, že pri akcii dňa 12.10.2018 nebolo dohodnuté nič, pričom sa vychádzalo z ceny jedálneho lístku a zúčtovanie malo prebehnúť tak, že sa odpočíta cena nákladov od finálnej ceny, kedy jednotlivá cena za porciu vychádzala z ceny uvedenej v jedálnom lístku, ktorý majú zverejnený na webe. Konateľ žalobcu vo výpovedi v rozpore s výpoveďou svedkyne uviedol, že o žiadnom sponzorskom nevie v súvislosti s akciou z roku 2017. Svedkyňa B. vo výpovedi okrem toho uviedla, že pred akciou nevedeli objednávateľia ceny, cenotvorbu, ale podľa jej tvrdenia, si mohli pozrieť jedálny lístok, kde je uvedené, čo koľko stojí. Na základe uvedeného súd

dospel k záveru, že pokiaľ ide o cenu - táto nebola dojednaná, preto sa má zaplatiť primeraná, resp. obvyklá cena.

4. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že nárok žalobcu na doplatenie zvyšnej sumy, t. j. 1749,65 eura (faktúra vystavená na sumu 2875,55 eura, z ktorej bolo uhradené žalovaným čiastka 1125,90 eura) je dôvodný, pričom súd k veci uvádza, že porovnaním osláv zo dňa 15.12.2017 a zo dňa 12.10.2018, išlo v prípade oslavy z roku 2018 o väčšiu oslavu, honosnejšiu a tým pádom aj nákladnejšiu, čo sa prejavilo aj vo výslednej cene za oslavu z roku 2018, ktorá trvala jednak dlhšie, čo sa prejavilo aj v cene za nájom, ako aj množstvo dodaných surovín žalovaným bolo väčšie, a aj množstvo a rôznorodosť pripravovaných jedál ako aj výzdoba bol honosnejšia a väčšia. Tak ako uviedol odvolací súd, že v tejto súvislosti musí súd rešpektovať najmä rozdielnosť týchto dvoch osláv, najmä čo sa týka sortimentu podávaných jedál, občerstvenia, dĺžky trvania osláv a vyzdobenia priestorov daného penziónu. Takisto musí byť brané na zreteľ vyjadrenie samotného žalobcu v priebehu tohto konania, z ktorého vyplýva, že medzi samotným žalobcom a žalovanými neexistovala žiadna zmluvná prax a ani dohodnutá cena, s poukazom na ktorú by sa žalovaní mohli domnievať, že im bude účtovaná cena za 1 porciu v sume 2 eura. S poukazom na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Nitre, žalobca predložil súdu pokladničné bloky iných zákazníkov ako aj cenník Penziónu Salaš a zistil, tak ako vyššie súd konštatoval, že pokiaľ ide o cenu - táto nebola dojednaná a preto sa má zaplatiť primeraná, resp. obvyklá cena, za obvyklú cenu súd považoval práve ceny za jednotlivé jedlá a nápoje, ktoré sú rovnako účtované pre hociktorého iného zákazníka. Z predložených pokladničných blokov je zrejmé, že ceny za jednotlivé jedlá a nápoje, ktoré boli fakturované žalovanému sú porovnateľné s cenami jedál a nápojov účtovanými iným zákazníkom. Súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu uložil žalobcovi povinnosť zaslať súdu vyúčtovanie obdobných akcií, t.j. porovnateľných čo do stravy, nápojov, dovezeného vlastného jedla a nápojov, ako aj honosnejšej výzdoby, za účelom porovnania postupu žalobcu vo vzťahu k ostatným zákazníkom, avšak podaním zo dňa 20.4.2022 žalobca oznámil, že s výnimkou akcií pre žalovaného nikdy takúto akciu, na ktorej by odpočítavali z cenníkových cien plnenia dodané zákazníkovi nerobil. Z pravidla, že každý preukazuje iba svoje vlastné skutkové tvrdenia existuje výnimka vychádzajúca zo skutočnosti, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje). Preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné (tento jav sa v rímskom práve označoval ako probatio diabolica). V civilnej procesualistike sa pre túto skutočnosť používa termín negatívna dôkazná teória. Táto teória sa uplatní vtedy, keď nie je možné neexistenciu určitej skutočnosti dokázať prostredníctvom tvrdenia iných pozitívnych skutočností, ktoré v konečnom dôsledku vedú k záveru o tom, že určitá negatívna skutočnosť je daná. Nakoľko žalobca inú obdobnú akciu neorganizoval, súd nemôže v danom prípade tvrdiť, že žalobca dôkazné bremeno nepreukázal. Naopak listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v spise mal súd za preukázané, že žalobca pri fakturovaní ceny jedál a nápojov postupoval obdobne ako pri iných zákazníkoch, pričom aj z predloženého cenníka mal žalovaný možnosť oboznámiť sa s obvyklými cenami za jedlá, nápoje, výzdobu, ubytovanie a pod., pričom z takto fakturovaných cien za jedlá a nápoje bolo zohľadnené to čo si žalovaný sám priniesol tak ako súd uviedol v bode 51. odôvodnenia. Súd vo vzťahu k prestieraniu, nájmu za priestory považoval vyúčtovanú sumu žalobcom za primeranú. Pokiaľ ide o skutočnosť, že nebol účtovaný poplatok za donesenie vlastných zákuskov a slaných pochutín a ani korkovné, uvedené nie je predmetom tohto konania. Žalovaný v priebehu sporu predložil odborný posudok spol. Catering Service Nitra, s.r.o., pričom tento odborný posudok nemožno v konaní považovať za dôkaz, nakoľko spol. Catering service Nitra, s.r.o. sa nezaobrá reštauračnými službami a ide o názor a vyjadrenie politiky jednej prevádzky, nie o všeobecne zastavaný názor a postup v rámci poskytovania zliav v prípade, ak si zákazník priniesie vlastné suroviny, nápoje, pripravené jedlá a pod. Rovnako neobstojí ani argument, že najväčší rozdiel v cene na jednu osobu vidno s akciou p. I. konanou dňa 19.10.2018, nakoľko pri počte fakturovanej sumy 2797,05 eura počtom osôb (70) vyjde výsledná suma cca 39,95 eura na osobu obdobne ako pri akcii žalovaného, avšak pri akcii p. I. bolo ubytovanie do 2:30 a na akcii, ktorá je predmetom sporu bolo ubytovanie do 5:00, rovnako na akcii p. I. sa prenajímali 2 dvojlôžkové izby, na akcii žalovaného 3 dvojlôžkové izby, teda vidno rozdiely v porovnaní týchto dvoch akcií, avšak výsledná suma fakturovaná žalovanému pred poskytnutím zľavy je v prospech žalovaného pri prepočte na jednu osobu. Z uvedeného je zrejmé, že tieto dve akcie nie sú obdobné a nemožno ich zrovnávať.

5. S poukazom na uvedené súd ustálil nárok žalobcu za dôvodný v plnej výške a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1749,65 eura. Spolu s touto sumou uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušný zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1749,65 eura

od 28.11.2018 do zaplataenia a to v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

6. Súd návrh na vykonanie znaleckého dokazovania zamietol, pretože ho považoval za nehospodárny, nakoľko otázky ohľadne určenia ceny diela si súd vedel sám posúdiť a to aj s poukazom na právny názor vyjadrený v rozsudku odvolacieho súdu, kde tento súd uviedol ako má súd prvej inštancie postupovať, pričom súd je právnym názorom odvolacieho súdu viazaný.

7. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie žalovaný navrhujúc odvolaciemu súdu, aby doplnil dokazovanie príbratím znalca, resp., aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že súd pri správnych skutkových zisteniach vyvodil nesprávne právne závery, najmä neprihliadnuc na viaceré podstatné skutočnosti. Predovšetkým nesprávne vyhodnotil nesplnenie si povinnosti žalobcu vydať žalovanému písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Absentuje tu preukázanie faktu, že napriek predchádzajúcemu uzrozumeniu žalovaného, si môže priniesť čo chce a žalobca mu to pripraví. Napriek tomu bude akciu účtovať v cenníkových cenách a že započíta dodané suroviny svojim jednostranným cenovým určením, nevýhodným pre žalovaného. Tvrdil, že nebolo žalobcom preukázané, čo sa týka odsúhlasenia ceny diela podľa cenníka žalobcu. Pokiaľ súd vyhodnotil túto skutočnosť v ako zistenú len konštatovaním, že cena je uvádzaná v cenníku žalobcu, ide o vyvodenie nesprávneho právneho záveru. Ďalej namietal, že súd vôbec nezdôvodnil svoj radikálny odklon od pôvodného právneho záveru, ktorý mal za preukázaný.

8. V konaní bolo preukázané, že žalobca pri prijímaní objednávky žalovaného priamo ako svojho priateľa utvrdil o nadštandardnej priazni vyjadrenej slovným zvratmi: ... "prines si čo chceš, mi Ti to pripravíme..." Preto sa nemožno stotožniť ani s ďalším nesprávnym právnym posúdením, keď súd nesprávne vyhodnotil nepreukázanie iných akcií v rámci ktorých by si klienti mali možnosť so súhlasom reštaurácie priniesť vlastné suroviny na spracovanie. To, že sám žalobca potvrdil, že neboli žiadne iné akcie, kde by si klienti dodali na spracovanie suroviny na objednanú akciu jednoznačne preukazuje nadštandardnosť vzťahu medzi majiteľom a žalovaným a z neho prameniace dôvodné očakávanie priaznivejšieho vyúčtovania akcie. Dôvodnosť očakávania bola navyše prakticky doložená predošlou akciou z roku 2017.

9. V danom kontexte sa preto žalovaný domáhal právnej skutočnosti, aby súd prihliadol na to, že dodané suroviny, ktoré boli žalobcom spracované a servírované boli vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Súd nesprávnym právnym posúdením nezohľadnil túto skutočnosť a v plnej miere akceptoval postup žalobcu, ktorý si svojvoľne stanovil cenu surovín ktoré mu nepatrili, bez predchádzajúceho súhlasu vlastníka. Najmarkantnejšie sa javí fakt daného nesprávneho posúdenia pri podávanom aperitíve. Tento ako domácu pálenku dodal žalovaný v rozsahu 3,4 litra, žalobca pálenku len rozliat do pohárikov, pričom si zaúčtoval cenu aperitívu podľa cenníka, odrátajúc časť sumy s odôvodnením, že za takú cenu by bol mohol on obstarat alkohol z veľkoobchodu. Súd však opomenul zjavný rozdiel v kvalite podávaného aperitívu, keďže je všeobecne známe, že domáca pálenka je hodnotnejšia a viac žiadaná, ako priemyselne spracovaný alkohol. Opomenula sa aj ďalšia skutočnosť, ktorá finančne znevýhodnila žalovaného a cenovo zvýhodnila žalobcu a tou je DPH. Faktom zostáva skutočnosť, že pri tvorbe ceny spôsobom, ako to bez súhlasu majiteľa domácej pálenky vykonal žalobca došlo k neakceptovateľnému určeniu ceny. Na zvýraznenie možnej manipulácie s vlastníctvom žalovaného mohol žalobca pristúpiť aj s inými požívatinami, napríklad so zákuskami, tortami. Aj tieto predsa žalobca musel uložiť na tácky, nakrájať a položiť hosťom. Tu mal teda tiež možnosť ako pri aperitíve si svojvoľne určiť cenu podľa svojho cenníka a z nej odrátať sebou stanovenú cenu, za ktorú by bol mohol tieto zákusky, torty vo veľkoobchode obstarat. Aj tu platí, že pokiaľ boli tieto požívatiny vyrobené domácky, ich kvalita a žiadosť u hostí by bola určite vyššia. Vychádzajúc z tejto argumentácie, žalovaný sa opakovane domáhal právneho posúdenia v intenciách právnej praxe. Poukázal na § 135b OZ a naň nadväzujúcu judikatúru.

10. V napadnutom rozsudku súd poukázal na to, že sa nedajú porovnávať oslavy z r. 2017 s oslavou r. 2018 z dôvodu ich honosnosti. Žalovaný v rámci svojej argumentácie nikdy nestaval tieto skutočnosti ako dôvodné na porovnanie z hľadiska honosnosti týchto akcií. Zotrváva však na logickom tvrdení, že rozsah dodaných surovín a ostatných požívatín bol jednoznačnou príčinou uvádzanej honosnosti oslavy v roku 2018. V tejto súvislosti poukázal na porovnanie kalkulácie súm za oslavu konanú v roku 2017 a 2018. Súd prvej inštancie tým, že neakceptoval preložený návrh žalovaného o príbratí znalca odňal mu možnosť konať pred súdom. Znemožnil žalovanému uskutočniť svoje procesné právo a tým došlo k

porušení práva na spravodlivý proces. Záver znalca ako dôkaz k otázke primeranosti ceny za akciu pri zohľadnení všetkých skutočností sa javí ako jedine spôsobilý na ustálenie tejto rozhodujúcej skutočnosti.

11. K predmetnému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca uvádzajúc, že súd prvej inštancie sa vo vydanom rozsudku dostatočne vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami a argumentmi uvedenými žalovaným a vec správne právne posúdil. Vydaný rozsudok považuje za vecne správny a dostatočne odôvodnený. Napadnutý rozsudok v plnom rozsahu rešpektoval a naplnil postup v rámci dokazovania a právneho posúdenia veci, ktorý mu nariadil odvolací súd v rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/148/2020-321 zo dňa 08.09.2021. Žalobca uviedol, že v zmysle intencii odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu dostatočne preukázal účtovnými dokladmi z iných akcií, že cena vyúčtovaná žalovanému je skutočnou cenou obvykle účtovanou za akcie podobného druhu. Skutočnosť, že predložené dôkazy predstavujú pokladničné bloky vystavené registračnou pokladnicou, sama osebe dokazuje, že v prípade jednotlivých položiek ide o obvyklé ceny, ktoré v zmysle cenníka nahral do pokladničného registračného systému a sú pod týmito názvami a týmito jednotkovými cenami obvykle účtované všetkým zákazníkom, ktorí o takúto službu požiadajú. Predloženými dôkazmi bolo preukázané, že žalovanému boli za prípravu jedla ako aj za ostatné služby účtované obvyklé ceny podľa cenníka, podľa ktorých žalobca postupoval aj vo vzťahu k iným zákazníkom, ktorí v priebehu rozhodného obdobia využili jeho služby a ktoré predložil v súdnom konaní. Žalovaný nebol pri poskytovaní služieb žiadnym spôsobom cenovo znevýhodnený, ba práve naopak, bola mu navyše poskytnutá dodatočná zľava z celkovej ceny služieb a rovnako mu bolo umožnené si bezplatne priniesť niektoré vlastné suroviny, ktorých cena mu bola odpočítaná. Rovnako tak mu bolo umožnené si bezplatne priniesť alkohol, koláče, zákusky, slané pochutiny a to dokonca bez účtovania obvyklého paušálneho poplatku v sume vo výške 100,- €. Je to naopak žalovaný, ktorý by mal súdu preukázať z akého dôvodu by sa žalovanému mali určovať iné ako cenníkové ceny. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a aby žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) preskúmal napadnutý prvoinštančný rozsudok bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie zo strany žalovaného zo dňa 15. 06. 2022 smerujúce proti rozsudku OS Nitra zo dňa 17. 05. 2022 č. k. 7C/9/2019-406 vyhodnotil za nedôvodné s rozhodnutím o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

16. Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

18. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 631 OZ, zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

20. Podľa § 632 OZ, ak nedôjde k zhotoveniu diela na počkanie, zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Potvrdenie musí obsahovať označenie predmetu diela a ďalej jeho rozsah, akosť, cenu za vykonanie diela a čas jeho zhotovenia.

21. Podľa § 634 ods. 1 OZ, ak nie je výška cena dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu.

22. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

23. V prípade tohto prebiehajúceho odvolacieho konania, odvolací súd pri viazaní svojou zákonnou povinnosťou skúmať, či odvolaním zo strany žalovaného napadnutý prvoinštančný rozsudok zaväzujúci žalovaného na zaplatenie sumy 1.749,65 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 28.11.2018 žalobcovi nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd obsiahnutých v ust. § 389 ods. 1 CSP, prijal ten záver, že napadnutý rozsudok ani jednou z procesných väd v zmysle § 389 ods. 1 CSP netrpí, a preto ho ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodovaní o uplatnenom žalobnom nároku žalobcu voči žalovanému ohľadom zaplatenia sumy 1.749,65 eura s príslušenstvom (v poradí prvé rozhodnutie vo veci samej č.k. 7C/9/2019-243 z 10.09.2020-243 na základe podaného odvolania žalobcu a žalovaného vo vyhovujúcom zamietajúcom výroku a výroku o náhrade trov konania zrušil Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 08.09.2021, č.k. 5Co/148/2020-321 a vec v rozsahu zrušenia vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie, v dostatočnom rozsahu zistí skutkový stav, pričom zároveň rešpektoval aj záväzný právny názor odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) tak, ako bol obsiahnutý v časti citovaného rozsudku Krajského súdu v Nitre, týkajúcej sa zrušenia predmetných výrokov. Pokiaľ ide o zistený skutkový stav, prvoinštančný súd ho správne posúdil podľa ním odčitovaných ustanovení všeobecného hmotnoprávneho predpisu (OZ) v zmysle ich citácie obsiahnutej v bodoch 39. až 52 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Takisto aj proces vyhodnotenia v tomto spore vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie je potrebné vyhodnotiť ako plne súladný s obsahom ust. § 191 ods. 1 CSP, t. j., že vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, a to s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

25. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že v súvislosti s rozhodovaním danej prejednávanej veci bol zo strany prvoinštančného súdu správne vzatý zreteľ na to, že v prípade uzatvorenej zmluvy o dielo medzi stranami sporu išlo o zmluvu spotrebiteľskú, ktorá sa spravuje príslušnými ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. OZ. Súd prvej inštancie po stránke právnej a zároveň aj argumentačnej správne zareagoval na tú skutočnosť, že v danom prípade išlo o zmluvu o dielo neobchodného charakteru, spravujúcu sa ust. § 631 a nasl. OZ, a nie o zmluvu obchodného charakteru, ktorá sa posudzuje podľa § 536 až § 565 Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti prvoinštančný súd vyhodnotil správne aj absenciu jednej z podstatných náležitostí zmluvy tohto druhu, ktorou je dohoda zmluvných strán o cene zhotoviť sa majúceho diela.

26. Napriek tomu, že predmetná zmluva o dielo neobsahovala dohodu zmluvných strán o cene diela, uvedený nedostatok ju nestavia do pozície neplatnosti, pričom v súvislosti s určovaním výšky ceny diela je potrebné postupovať tým spôsobom, že sa má zaplatiť primeranú, resp. obvyklú cenu diela. Za obvyklú cenu s poukazom aj na zaujatý právny záver obsiahnutý v zrušujúcej časti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 08.09.2021 č.k. 5Co/148/2020-321 súd prvej inštancie opodstatnene považoval cenu, resp. ceny za jednotlivé jedlá a nápoje účtované žalobcom hociktorým iným zákazníkom. Listinnými dôkazmi v spise sa nachádzajúcimi (cenník jedál a fakturácia jednotlivých jedál a nápojov ostatným zákazníkom), aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca uniesol dôkazné bremeno v tom smere, že pri účtovaní výšky ceny jedál a nápojov poskytnutých na predmetnej oslave žalovanému postupoval žalobca zhodne ako pri určovaní výšky cien jedál a nápojov pre ostatných zákazníkov.

27. Za vecne správne je potrebné vyhodnotiť aj konštatovanie prvoinštančného súdu o nemožnosti žalobcu uniesť dôkazné bremeno ohľadom vyúčtovania iných akcií podobného druhu a vzájomného porovnania výšky účtovaných cien za poskytnuté jedlá na týchto akciách, pretože žalobca okrem akcie s termínom konania dňa 12.10.2018 akciu obdobného typu pre iného zákazníka neorganizoval. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné prijať ten záver, že v dôsledku platnosti zásady negatívnej dôkaznej teórie objektívne nemožno preukázať neexistenciu určitej skutočnosti prostredníctvom tvrdenia iných pozitívnych skutočností, ktoré v konečnom dôsledku vedú k záveru o tom, že určitá negatívna skutočnosť je daná.

28. Odvolací súd sa stotožňuje aj so zaujatým právnym názorom prvoinštančného súdu v tom smere, že z hľadiska výšky účtovaných cien sa jedlá a nápoje, resp. vyúčtovania druhotných nákladov nie je možné porovnávať akcie organizované žalobcom pre žalovaného v termínoch 15.12.2017 a 12.10.2018, pretože ako správne uviedol súd prvej inštancie v prípade akcie (oslavy, konanej dňa 12.10.2018)

išlo o akciu väčšiu, dlhšie trvajúcu, s vynaložením vyšších nákladov na mzdy zamestnancov, nájom za poskytnutý sortiment jedál, ako aj poskytnuté ubytovanie v troch izbách penziónu. V spore vykonaným dokazovaním nebola preukázaná žiadna existencia dohody medzi stranami tohto sporu, ktorá by svojím obsahom mohla preukazovať takú zmluvnú prax, že účastníci tejto dohody by sa mohli dohodnúť tak, resp. žalovaný by sa mohol domnievať, že mu bude účtovaná cena za 1 porciu jedla v sume 2,- eurá.

29. S poukazom na platnosť zásady hospodárnosti občianskoprávneho konania, ako aj špecifiká danej prejednávanej veci, odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie a na rozdiel od žalovaného nevzhladol potrebu k tomu, aby v danej prejednávanej veci bolo nariadené znalecké dokazovanie na preukázanie výšky ceny diela, ktorou malo byť vyčíslenie celkovej ceny, spojenej s realizáciou oslavy životného jubilea syna žalovaného, s termínom jej konania dňa 12.10.2018. Podľa názoru odvolacieho súdu, spravodlivým a objektívnym vyčíslením celkovej ceny predmetnej oslavy je spôsob stanovenia tejto ceny prvoinštančným súdom, ku ktorému spôsobu nemá žiadne výhrady ani odvolací súd. V tejto súvislosti bolo zo strany súdu prvej inštancie správne poukázané na nulovú hodnotu odborného posudku podaného spoločnosťou Catering Service Nitra s.r.o., ktorá spoločnosť sa nezaobera poskytovaním reštauračných služieb, pretože ide o vyslovený názor a vyjadrenie politiky jednej prevádzky, a nie o všeobecne zastávaný názor a prípadne aj postup pri poskytovaní výšky zliav tým zákazníkom, ktorí si na akciu z časti prinesú vlastné suroviny a nápoje.

30. Vo vzájomnom kontexte takto načrtnutých dôvodov, odvolací súd podané odvolanie žalovaného smerujúceho voči prvoinštančnému rozsudku zo dňa 17.05.2022 č.k. 7C/9/2019-406 vyhodnotil za nedôvodné a rozhodol o ňom tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok II. napadnutého rozsudku o náhrade trov prvoinštančného konania.

31. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP tak, že ich náhradu v rozsahu 100% priznal plne úspešnému žalobcovi v tomto konaní voči neúspešnému žalovanému v tomto konaní. O výške tejto náhrady rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).